

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 62.

Vydána dne 20. července 1948.

Cena Kčs 1.—.

O B S A H :

(173. a 174.) 173. Zákon o čestném prohlášení ve správním řízení. — 174. Zákon o zrušení domovského práva.

173.

Zákon

ze dne 30. června 1948

o čestném prohlášení ve správním řízení.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) V řízení před národními výbory a jinými úřady nebo orgány veřejné správy (dále jen „úřady“) může býti podle okolností připuštěno na návrh strany její čestné prohlášení k důkazu nebo osvědčení skutečností, které by jinak měly býti dokázány nebo osvědčeny veřejnou nebo soukromou listinou.

(2) Čestné prohlášení je nepřipustné v případech, kde na zjištění určité skutečnosti je zvláštní zájem veřejný, zejména v řízení trestním, dále v případech, kde by v řízení, v němž vystupuje více stran, byla tím porušena procesní rovnost stran, jakož i tehdy, jde-li o provedení zápisu do veřejných knih na podkladě listiny uvedené v odstavci 1. Příslušné ministerstvo nebo jiný ústřední úřad může vydati směrnice bližší pokyny o tom, kdy čestné prohlášení není přípustné. Týkají-li se tyto směrnice řízení před národními výbory, mohou býti vydány vždy jen se souhlasem ministerstva vnitra. Směrnice se uveřejní v Úředním listě.

§ 2.

(1) Čestné prohlášení musí obsahovati ujištění strany na její čest, že obsah prohlášení odpovídá skutečnosti a že si je vědoma trest-

ních následků nepravdivého čestného prohlášení.

(2) Čestné prohlášení činí strana buď ústně nebo písemně.

(3) Ústní prohlášení lze učiniti buď u úřadu, který provádí řízení, nebo u místního národního výboru místa bydliště nebo pobytu strany, v cizině u československého zastupitelského úřadu. O ústním čestném prohlášení buď sepsán zápis. Sepsání tohoto zápisu je osvobozeno od dávky za úřední úkony ve věcech správních, od obecního poplatku za úřední úkon, po případě od poplatku za úřední úkony zastupitelských úřadů československé republiky.

(4) Pravost podpisu (znamení ruky) na písemném čestném prohlášení musí býti ověřena národním výborem nebo soudem nebo veřejným notářem a v cizině československým zastupitelským úřadem.

(5) Strana musí být před sepsáním zápisu o čestném prohlášení nebo před ověřením podpisu na čestném prohlášení poučena orgánem, který zápis sepisuje nebo podpis ověřuje, o trestních následcích nepravdivých údajů v prohlášení. V zápisu nebo v ověřovací doložce budiž potvrzeno, že se tak stalo.

§ 3.

(1) Úřad ocení průkaznost čestného prohlášení podle volné úvahy.

(2) Rozhodnutí, jímž se připouští čestné prohlášení, může býti z úřední moci zrušeno, a to i v řízení odvolacím, dokud není řízení skončeno. Proti tomu, jakož i proti rozhodnutí, jímž se čestné prohlášení nepřipouští, není opravného prostředku.

§ 4.

Kdo učiní v čestném prohlášení z nedbalosti nepravdivé údaje, bude potrestán — nejde-li o čin přísněji trestný — soudem pro přešpek vězením do tří měsíců. Kdo však učiní v čestném prohlášení nepravdivé údaje úmyslně, bude potrestán — nejde-li o čin přísněji trestný — pro zločin žalářem od šesti měsíců do jednoho roku.

§ 5.

Bylo-li proti straně zahájeno soudní řízení pro čin trestný podle § 4, může úřad rozhodnutí nebo opatření vydanému na podkladě tohoto čestného prohlášení strany odníti účinnost až do pravomocného skončení trestního řízení. Skončilo-li soudní řízení pravomocným odsouzením strany, zruší úřad své rozhodnutí nebo opatření učiněné na podkladě čestného prohlášení, které obsahovalo nepravdivé údaje.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti 15. dne po vyhlášení; provede jej ministr vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

174.

Zákon

ze dne 30. června 1948

o zrušení domovského práva.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

(1) Domovské právo se zrušuje.

(2) Místní národní výbory uzavřou ke dni 31. prosince 1948 seznamy osob, které měly v tento den v obci domovské právo, a bezpečně je uschovají.

(3) Do nové úpravy předpisů, které navazují na domovské právo, jest zatím postupovati podle ustanovení dále uvedených.

§ 2.

(1) Pokud podle platných předpisů je pro československé státní občanství rozhodné domovské právo, zjišťuje se toto právo dosavadním způsobem.

(2) Poslední domovská obec je povinna podle příslušných předpisů, pokud nebyly dotčeny předpisy o národním pojištění, i nadále poskytovat sociální zaopatření tomu, kdo má v den 31. prosince 1948 na ně nárok. Vznikne-li nárok na sociální zaopatření až po tomto dni, je povinna opatrovat chudého obec bydliště, a není-li takové obce, obec pobytu. Sociální zaopatření československých státních občanů bydlících v cizině přejímá stát, a to v rozsahu a způsobem, které určí nařízením ministr sociální péče v dohodě s ministry financí a zahraničních věcí.

(3) Je-li podle ustanovení nadační listiny domovské právo v určité obci podmínkou pro propůjčení nadace, nastupuje na místo této podmínky podmínka československého státního občanství a bydlení v oné obci, dokud změnou nadační listiny nebude jinak stanoveno. Nároky na nadační požitky přiznané podle ustanovení nadační listiny na podkladě domovského práva zůstávají však nedotčeny; osobám, jimž na podkladě tohoto práva byly nadační požitky přiznány na omezenou dobu, lze tyto požitky v odůvodněných sociálních případech přiznati i po uplynutí stanovené doby, jsou-li u nich splněny ostatní podmínky podle nadační listiny.

(4) Ve všech ostatních případech se podmínka domovského práva, kterou podle některého předpisu je vázáno určité oprávnění, nahrazuje podmínkou československého státního občanství.

§ 3.

Předpisy o přípravných odvodních pracích, o evidenci pro účely vojenské a o příslušnosti úřadů a orgánů ve věcech vojenských zůstávají nedotčeny. Domovským právem podle těchto předpisů se rozumí poslední domovské právo před účinností tohoto zákona.

§ 4.

(1) Vypovídací právo obcí podle obecních zřízení zaniká.

(2) Rovněž zaniká právo vyhoštění a odstrčení do domovské obce podle hnaneckých předpisů.

§ 5.

Zrušují se všechny předpisy, které tomuto zákonu odporují. Zejména se zrušují:

- a) čl. II a III zákona ze dne 5. března 1862, č. 18 ř. z., jímž se vyměřují základní pravidla, podle nichž se mají uspořádati záležitosti obecní;
- b) zákon ze dne 3. prosince 1863, č. 105 ř. z., jímž se pořádají záležitosti domovské;
- c) zákon ze dne 5. prosince 1896, č. 222 ř. z., jímž se mění některá ustanovení zákona ze dne 3. prosince 1863, č. 105 ř. z., kterým byly uspořádány záležitosti domovské;
- d) § 11 českého, § 11 moravského a § 10 slezského obecního zřízení;
- e) §§ 5 až 18 zák. čl. XXII/1886 (obecního zřízení);

- f) § 17 zákona ze dne 4. května 1926, č. 87 Sb., o podomním obchodu, avšak jen, pokud jde o přiznání úlev pro nastoupení a provozování podomního obchodu osobám, které měly nebo mají v některé obci chudých krajů odvozeně nabyté domovské právo a v ní trvale bydlí.

§ 6.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1949; provedou jej ministři vnitra a sociální péče v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Nosek v. r.

Erban v. r.

